

Ingen bad om Ordet.

Indstilling af Udvalget

vedtoges enstemmigt med 104 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod Tjenestemænds Dobbeltbeskæftigelse og Bierhverv.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2293; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 481).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag kan ogsaa omtales den under Nr. 15 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejdstiden i Statsvirksomheder og ved Statsarbejder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2307; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 648).

Sagerne sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

N. P. Nielsen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslagene henvises til Lønningssudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en ekstraordinær Formueafgift til Staten til Dækning af Udgifter ved Kriselovgivningen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2309; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 649).

Sagen sattes til Forhandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Vi har paa Forhaand sagt vor Mening om disse Lovforslag, og hvis det passer Regeringen at højne det høje Tings Anseelse ved ikke at udtale sig om Lovforslag, der er fremsat her i Tinget, maa Regeringen naturligvis for os gerne gøre det.

Finansministeren (H. P. Hansen): Der er ingen Grund for det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen til at være fornærmet over den Forhandlingsmaade, der her har fundet Sted. Det er almindeligt ved privat fremsatte Forslag, at Forslagsstillerne ved Sagens første Behandling tager Ordet, og at Ministeren saa svarer. Jeg var parat til at svare, det ærede Medlem bad ikke om Ordet, jeg gik derfor ud fra, at man ikke ønskede en Forhandling om Spørgsmaalet, og der var ikke Anledning til, at jeg skulde foranledige denne Forhandling.

Det foreliggende Forslag om en forøget Formueafgift kan vi i Princippet ikke være imod. I 1924 fremsatte den daværende socialdemokratiske Finansminister et Forslag i lignende Retning, hvad Beløbets Størrelse angaar, men der var den Forskel paa det Forslag, der dengang var forelagt, og det Forslag, der her ligger til Behandling, at man dengang agtede at anvende det Beløb, der kunde indkomme ved en øget Formueafgift, til Afbetaling paa Statens Gæld. Det blev dengang stærkt fremhævet, at saaledes som Statens Gæld var vokset, vilde det være ønskeligt, om man ved en øget Formueafgift kunde faa afdraget et betydeligt Beløb paa Statsgælden, og hvis det var sket dengang, vilde de Beløb, som nu skal anvendes af Staten til Betaling af Renter og Afdrag paa Gælden, være betydelig mindre, saaledes at Statskassens økonomiske Stilling havde været bedre, end Tilfældet er i Øjeblikket. Det Forslag, der her er forelagt, har ikke det samme Formaal, hvad angaar Pengenes Anvendelse, en Del af Beløbet skal anvendes til Gældsnedskrivning for Landejendomme. Det vil altsaa i Virkeligheden sige, at det er en Formueflytning til Fordel for Kreditorer i Landejendomme. En saadan Omflytning kan ikke siges at have særlig Interesse for os. Jeg gentager, at hvis der skulde være Mulighed for at gennemføre et Forslag om øget Formueafgift, er vi villige til at deltage i dette Arbejde, og om Beløbets Anvendelse vil der uden Tvivl kunne opnaas Enighed, men jeg maa tilstaa, at saaledes som Stillingen er her i Rigsdagen, og saaledes som Oppositionen stiller sig med Hensyn til øget direkte Beskatning, er der ikke megen Udsigt til, at